

Jędrzejów, 16.11.2011 r.

Do:

Naczelny Sąd Administracyjny
ul. G. Boduena 3/5
00-011 Warszawa

Za pośrednictwem:

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Kielcach
ul. Prosta 10
25-366 Kielce

Strona skarżąca:

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29
28-300 Jędrzejów
reprezentowane przez
advokata Przemysława Berny
z Kancelarii Adwokackiej w Jędrzejowie
przy ul. 11 Listopada 80A
28-300 Jędrzejów

Strona przeciwna (organ):

Rada Gminy Wodzisław
ul. Krakowska 6
28-330 Wodzisław

Dotyczy: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 15.09.2011 r., sygn. akt II SA/Ke 421/11.

SKARGA KASACYJNA

na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, z dnia 15.09.2011 r., sygn. akt II SA/Ke 421/11, wydany w wyniku skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, wniesionej dnia 27.05.2011 r. na uchwałę Rady Gminy Wodzisław z dnia 26.02.2000 r., nr 5/2000, w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt,

oddalający skargę.

Na podstawie art. 173 § 1, art. 174 pkt 2, art. 175 § 1 oraz art. 177 § 1 ustawy z 30.08.2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz.U. Nr 153, poz.1270, z późn. zm. - zwanej dalej ppsa, działając w imieniu Stowarzyszenia Obrona Zwierząt - zwanego dalej Stowarzyszeniem, na mocy pełnomocnictwa - które załączam – udzielonego mi przez Panią Agnieszkę Lechowicz, Prezesa Stowarzyszenia, uprawnionej do reprezentacji Stowarzyszenia na podstawie § 17 pkt 8 rozdz. IV jego statutu, wnoszę skargę kasacyjną na opisany powyżej wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach - zwanego dalej WSA, **w całości**.

Wyrokowi temu **zarzucam** naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 147 § 1 ppsa, polegające na nieuwzględnieniu skargi na uchwałę oczywiście sprzeczną z prawem i braku stwierdzenia jej nieważności w całości.

Wnoszę o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, a także o zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Przedmiotem postępowania przed WSA, zgodnie z treścią skargi, było badanie zgodności z prawem uchwały Rady Gminy Wodzisław z dnia 26.02.2000 r., nr 5/2000, w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt, w szczególności nie zawarcia w jej treści, wbrew wymogom ustawy, rozstrzygnięcia o dalszym postępowaniu z wylapanymi zwierzętami, co było fundamentalnym zarzutem skargi.

Skarżony wyrok WSA oddalił skargę Stowarzyszenia, jako niezasadną, argumentując, iż w zaskarżonej uchwale *nie dopatrywał się jakiegokolwiek naruszenia prawa* - str. 6 uzas., gdyż *akt ten reguluje kwestię dalszego postępowania z wylapanymi bezdomnymi zwierzętami w sposób nienaruszający dyspozycje art. 11 ust. 3 ustawy* (ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, Dz.U. Nr 106 z 2003 r., poz.1002, z późn. zm. - zwanej dalej ustawą) - str. 7 uzas.

Strona skarżąca uważa dokonaną przez WSA interpretację przepisów za nietrafną.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26.08.1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt, Dz.U. Nr 116, poz. 753, określa w § 4 wylapywanie jako sumę dwóch działań: przeprowadzenia wylapywania zwierząt (wylapywanie *sensu stricto*) oraz umieszczenia ich w schronisku. Zatem umieszczenie w schronisku jest częścią wylapywania i wymóg rozstrzygnięcia w uchwale gminnej o dalszym postępowaniu ze zwierzętami dotyczy zwierząt już w schronisku umieszczonych. Z językowej wykładni przepisu art. 11 ust. 3 ustawy oraz treści w/w rozporządzenia wykonawczego wynika, że termin *dalsze postępowanie ze zwierzętami* może być rozumiany

wylącznie jako postępowanie po umieszczeniu ich w schronisku, a zatem normuje opiekę wykonywaną przez schronisko w imieniu gminy.

Bezdomne zwierzęta umieszczone w schronisku nie przestają być bezdomnymi zwierzętami pod opieką gminy, realizowaną przez wynajęty podmiot. Zasady postępowania z nimi w schronisku powinny więc być określone przez gminę i uwzględnione w umowie z takim podmiotem. Ustawodawca przewidział miejsce tego określenia w uchwale gminnej i zastrzegł, że istnienie określonych tam zasad jest warunkiem podejmowania wylapywania bezdomnych zwierząt. Nie można mieć wątpliwości, że intencją ustawodawcy było uregulowanie statusu zwierząt w schroniskach jako przedmiotu opieki i odpowiedzialności gmin po to, by nie były one po prostu wylapywane i usuwane w dowolny sposób, jak to ma miejsce z odpadami.

Ustawowe wymogi ochrony zwierząt zakładają zasadniczo bezterminową opiekę gminy nad bezdomnym zwierzęciem, która kończy się tylko w trzech przypadkach: adopcji, odebrania przez opiekuna lub śmierci zwierzęcia, a więc w takich okolicznościach, które w żaden sposób nie mogą być z góry założone podczas umieszczania zwierzęcia w schronisku. Tymczasem § 4 skarżonej uchwały stanowi zasadę terminowej opieki nad bezdomnymi zwierzętami. Ponadto nigdzie w uchwale nie zostało wyjaśnione, co stanie się ze zwierzętami po upływie tych terminów.

Zawarte w skarżonej uchwale „rozstrzygnięcie” o dalszym postępowaniu ze zwierzętami nie może być uznane za wypełnienie obowiązku wynikającego z ustawy, bo samo wskazanie jednego fizycznego parametru (miary czasu wyrażonej określeniem np. „14 dni”, „10 dni”) nie wyczerpuje użytego w ustawie określenia „dalszego postępowania”. Wskazanie takie, choć dotyczy przedmiotu wymaganej regulacji, nijak go nie wyczerpuje, co pozwala mówić o zupełnym braku regulacji w sensie logicznym.

Gdyby bowiem przyjąć jako zasadę, że samo określenie minimalnego czasu pobytu w schronisku wypełnia ustawowy wymóg określenia dalszego postępowania ze zwierzętami, to należało by tu zgodzić się na przyjęcie dowolnej miary tego czasu, na przykład „pięć minut” - co było by oczywiście absurdalne. Intencja ustawodawcy, z jaką nakazał on gminie określić dalsze postępowanie z wylapanymi zwierzętami umieszczonymi w schronisku, nie może być interpretowana w sposób prowadzący do absurdu, jak to uczynił WSA w uzasadnieniu do wyroku.

Racjonalna i systemowa interpretacja tego obowiązku gmin każe oczekiwać tu określeń kształtujących los zwierząt w skali reszty ich życia, w kontekście celu wylapywania i umieszczania w schronisku, którym to celem jest „zapewnienie opieki”. Ustawowe zabezpieczenia zwierząt przed złym losem (zakaz uśmiercania i znęcania się), na co powołuje się WSA – str. 7 uzas., stanowią jedynie negatywne ograniczenia dla tego losu, więc w niczym nie zastępują pozytywnych treści, jakich domaga

się ustawa w przepisie o uchwałach rad gmin w tej sprawie. Bez wypełnienia treści uchwały rzeczywistymi postanowieniami nt dalszego losu zwierząt w schronisku i określenia ram sprawowanej tam opieki, stanowi ona akt prawa pusty i zawierający prawo pozorne, obliczone na rozmywanie odpowiedzialności gmin za los swoich bezdomnych zwierząt i umożliwiające traktowanie ich jak odpady komunalne.

Na podkreślenie zasługuje również, iż ten sam Sąd, w identycznej sprawie ze skargi Stowarzyszenia, sygn. akt II SA/Ke 236/11, dotyczącej uchwały dokładnie takiej samej treści jak uchwała będąca przedmiotem niniejszego postępowania, prawidłowo przeprowadził wywody dotyczące niezgodności z prawem kwestionowanej uchwały i przyznał, że skarga słusznie zarzuca brak w zaskarżonej uchwale wymaganego przez prawo rozstrzygnięcia o dalszym postępowaniu z wylapanymi zwierzętami, który to brak wpływał na ocenę, że zaskarżona uchwała została wydana z naruszeniem prawa – str. 6, 7 uzas. Ustaleń tych nie podważa fakt, iż skarga została wówczas oddalona, powodem oddalenia były bowiem przyczyny formalne, których zresztą nie podzielił Naczelny Sąd Administracyjny w postępowaniu kasacyjnym, sygn. II OSK 1667/11, uchylając wyrok WSA i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania.

Résumé

Zarzut uczyniony w skardze pozostaje nadal aktualny, więc uchwała w dalszym ciągu narusza interes prawny skarżącego. Ponieważ w wyniku naruszenia przepisu postępowania (który nakazuje WSA stwierdzić nieważność takiej uchwały) doszło do oddalenia skargi Stowarzyszenia na uchwałę, wnoszę o uwzględnienie niniejszej skargi kasacyjnej i orzeczenie jak we wstępie.

advokat Przemysław Berny

Załączniki:

- statut Stowarzyszenia
- odpis KRS Stowarzyszenia
- potwierdzenie uiszczenia wpisu
- odpis skargi kasacyjnej i załączników